

Konzultantský posudek na bakalářskou práci Martiny Pickové nazvanou *Po čem dívka touží: obsahová analýza vybraných časopisů pro dívky*

Bakalářská práce se zabývá sociálně významným procesem genderové socializace dívek. Autorka se snaží zjistit, jakou roli v této socializaci hrají dívčí časopisy. Za tímto účelem provedla empirický výzkum na vzorku nejčtenějších českých dívčích časopisů. Za indikátor genderově socializačních prvků v textu si zvolila slovo touha resp. toužit a kvalitativní obsahovou analýzou zkoumala texty obsahující tato slova. Induktivním způsobem kódování vytvořila několik dominantních kategorií kontextů, ve kterých se slova touha/toužit vyskytují. Tyto kontexty autorka podrobně popsala a svá zjištění konfrontovala se zjištěními předchozích výzkumů zkoumající vztah dívčích časopisů a genderové socializace. V některých aspektech se zjištění shodují, v jiných nikoliv. Nejvýraznější rozdíl je v tom, že v datech nebyla touha po vzhledu a touha po partnerství propojeny do jednoho komplexu (být krásná/přitažlivá za účelem získání partnera), ale existovaly nezávisle na sobě jako dvě autonomní dívčí hodnoty. Také se nepotvrdilo zjištění z předcházejících výzkumů, že chlapci jsou dívčími časopisy prezentováni jako toužící výhradně po krásných dívkách.

Práce je metodologicky dobře zvládnutá. Z mého pohledu jediným potenciálně problematickým místem je omezení výběru textů na ty obsahující slova touha/toužit. Je evidentní, že tato volba vede k zachycení pouze určitého výseku textů, které působí na genderovou socializaci čtenářek. Na druhou stranu není důvod se domnívat, že distribuce textů se slovy touha/toužit bude v tomto smyslu specifická a zjištění budou systematicky vychýlená. Takže tuto volbu považuji za legitimní.

K interpretaci rovněž nemám kritické připomínky. Je úzce propojená s úvodní teoretickou kapitolou a diskutuje zjištění v kontextu relevantní literatury. Autorka nepodléhá kliše, která se snaží dívčí časopisy demonizovat jako nástroj mužské nadvlády, i když na druhou stranu připouští a empiricky dokládá, že časopisy reprodukují genderově asymetrické stereotypy spojené se současnou populární kulturou.

Po formální stránce je bakalářská práce v pořádku, jedinou připomínku mám k tomu, že autorka v citacích neuvádí, zda je vyznačený důraz (podtržení) její, nebo byl už v originále. V textu jsem našel jen minimum pravopisných chyb a překlepů.

Vzhledem k výše uvedenému hodnocení považuji práci za splňující všechny nároky na bakalářskou práci a **doporučuji** ji k obhajobě s navrhovaným hodnocením **výborně**.

30. 5. 2010

Martin Hájek